

| גליון 258 |
ברשת ויצא תשפ"ו

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו**

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה (כח, י). "יעקב" - הוא הנשמה, יצא "מבאר שבע" - שהשביעו אותה תהי צדיק וכו', "וילך חרנה" וכשבא לזה העולם הולך ומתגשם בטינופי עולם הזה, והעצה לזה "ויפגע במקום" - פגיעה זו תפילה (ברכות כו:), להתפלל לפני השם יתברך שיצילו מיצר הרע שלא יתגשם חלילה מתענוגי עולם הזה, "וילך שם" האדם לא יוצא ידי חובתו בתפלה בהעברה בעלמא כי אם בקביעות בחינת לינה כלילה של קבע ולא רק כדרך העברה בעלמא שלא להסיח דעתו מזה, "ויקח מאבני המקום" - וצריך לבקש עזר וסייעתא על ידי הצדיקים.

(הרה"ק הר"מ מקוברין זצוק"ל - אמרות משה)

ויחלום (כח יב). מהרב הקדוש מו"ה אהרן [הגדול] זצ"ל מקארלין: ויחלום לשון חולם, דכשהנקודה הוא על התיבה אזי הוא חולם, וכשהנקודה הוא תחת התיבה אזי הוא חיריק, וזה מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, פירוש כשהאיש הישראלי מחזיק את עצמו שהוא מוצב ארצה, אזי מגיע השמימה, וד"ל.

(עירין קדישין - ליקוטים)

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה (כח, טז). 'משנתו' משינה שלו, ויאמר אכן יש ה' במקום הזה, בכאן גם כן יש ה', בשינה גם כן יש ה', שגם בשינה יש עבדות לה', כי מסתמא כשקבע ה' יתברך הנהגת העולם בזה מסתמא גם בזה הוא עבדות לה', כששוכבים לישן כאשר נצרך, ה' עוזר לו שישן כראוי לאיש יהודי וקם משינתו כיהודי, וגם כל היום כולו כראוי וכן הולך כסדר כל היום ובכל יום ובכל עת יותר טוב.

(בית אהרן לג, א)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

שפלות

א נישט - בדארף נישט [מי שנחשב בעיני עצמו לכולם - אינו נצרך לכולם].

(שמע שלמה השלם והמפואר אות רכה)

עיסורי קדוש

ואמר לו בנו ר' יחיאל מיכל: "פון גארניט" [-מכלום], ושאל לו הרב: ואיך מגיעין ל'גארניט', ואמר לו ר' יחיאל מיכל: והלא זהו האמת שאני 'גארניט', ע"כ. ובדומה לכך מובא בספר תורת אבות (שמחה והתחזקות, אות כז): פעם שאל הס"ק הר"א מסלונים: איך זוכים ומקבלים שמחה? והשיב: על ידי שפלות. וחזר ושאל: איך משיגים שפלות? והשיב: בשמחה, כפי שאמר הרה"ק רבי אברהם מקאליסק זצוק"ל על הכתוב (קהלת ב) לשמחה "מה" זו עושה, כלומר שעל ידי שפלות שנקראת 'מה' באים לידי שמחה, שפלות מאכט שמחה, ע"כ.

גדלות מביאה לעצבות

ואכן יסוד גדול בעבודת ה' הוא, שהאדם יחשיב את עצמו לכולם ועל ידי כך יוכל להתעלות בלי שיעור. ומאידך כאשר האדם מחשיב את עצמו למשהו, הוא מגיע ח"ו לעצבות.

וכך אמר הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע: עצבות איז שאלו תחתית ר"ל [-עצבות היא שאלו תחתית ר"ל]. וואס איז דער עצם ענין פון עצבות [-מהו עצם ענין העצבות?], עצבות איז דער טייטש **עס קומט מיר, עס פעלט מיר**, הן בגשמיות הן ברוחניות [עצבות היינו שמגיע לי וחסר לי, הן בגשמיות והן ברוחניות]. איז דאך אלץ זיך, וואס עפ"י מיר פעלט [-הכל הוא בשבילי ולמה יחסר אצלי].

שפלות מביאה לידי שמחה

רבינו מבאר את מעלת השפלות באומר, אשר מי שנחשב בעיני עצמו לכולם, אינו נצרך לכולם. מי שמחשיב את עצמו ומתגאה, חושב תמיד שמגיע לו הכול, ועל כן הוא תמיד בעצבות ומרה שחורה בראותו שאינו הולך לו כרצונו ומחשבתו. מאידך, מי שבעיני עצמו נחשב לכולם, חושב שלא מגיע לו כלום והוא תמיד שמח במה שיש לו.

בספר ברכת אהרן מובא מה שסיפר רבינו על מורו ורבו הרה"ק ר' אהרן הגדול זצ"ל מקארלין, שכאשר חזר מנסיעתו להמגיד הקדוש ממעזריטש זצ"ל, שאלו אותו: וואס איז אייך צוא גיקומען, און וואס האט איהר מקבל גיווען בא דעם רבי'ן אין מעזריטש [-מה ניתוסף לכם, ומה קיבלתם מהרבי במעזריטש?]. וענה: "גאר נישט" [-כלום]. וביאר דבריו: זהו מה שניתוסף לי - אז איך בין גאר נישט [-שאני איני כלום].

בדומה לכך מסופר בספר שיח שרפי קודש, שפעם אחת שאל הה"ק הר"ר בונם זי"ע להה"ק הר"ר ברוך זצ"ל מסטיטשין אם יש לו אכסניא טובה בפרשיסחא, והשיב לו: דער וואס פארנעמט נישט קיין ארט, דער האט שטענדיג א ארט [-מי שאינו תופס מקום, יש לו תמיד מקום].

מסופר על הרה"ק ר"א מסלונים בעל יסוד העבודה זיע"א, שישב פעם בשולחנו ודיבר במדת השמחה, ושאל: איך מגיעים לשמחה?

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיתו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע, ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900
או במייל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

שיירי הקודש שהחיו הנפש

הטוהר של מורו ורבו רבי אברהם דוב בער ביום הקדוש בשנה. אותה שנה, יצא רבי משה לייב כהרגלו ומנהגו הקבוע, והיה צועד בדרך המייגעת תחת השמש הקופחת, עולה ומטפס בהרים התלולים ובבקעות זרועות האבנים, חמה מלהטת מעל ראשו, ואגלי זיעה נוטפים ממזחו ומפניו הדורות הצורה. מכיוון שחשש רבי משה לייב פן תתאחר הגעתו אל חצרו של הצדיק, החליט אפוא לשנות ממנהגו ומהילוכו הרגיל, ופנה לצעוד בדרך עוקפת ומקצרת, כזו שבימי שגרה נמנעים היו חלק מהולכי הרגל להיכנס אליה.

והנה באחד מעיקולי הדרך, מאחורי סלע גדול מימדים אשר היה מוצל תחת כנפי אילן גבוה ורחב ענפים, הסבו להם חבורת ישימעאלים וסעדו את ליבם. קולותיהם הרמים והגסים הגיעו לאוזניו של רבי משה לייב וליבו נרעד בקרבו.

המשיך רבי משה לייב והחל לצעוד בהילוך מהיר בכדי להתקדם הלאה מהחבורה המפוקפקת, אלא שאז נשמעה צווחה מצמתה מפי ראש 'השאבב':

"אמסכו! תעאלו הון חאלון!" [בואו נתפסו אותו מיד!]

ארבעה מתוך השאבב זינקו מיד ממקומותיהם, והחלו לדלוק בעקבותיו של רבי משה לייב, ולפתו אותו באכזריות, גררוהו תוך כדי שאגות מעוררות אימת מוות, וקשרוהו לאילן הגדול. כבוננת השודדים הייתה לרצחו לאלתר ולגזול את כל רכושו וכליו, אולם בחסדי שמיים מרובים, בזכות תפילתו של רבי משה לייב, ובזכות הצדיק אליו מועדות פניו - הציע פתאום אחד השודדים כי מוטב שלא להרגו, רק ליטול מעליו את כל אשר לו.

אכן כך עשו השודדים. חיפשו היטב בכל כיסיו, שהיו כמובן ריקים מכסף, היות וכבר היה מוכן ליום הקדוש, כיוון שכך פשטו מעליו את כל בגדיו, את מעיל הקאפטן, ואת מנעליו שאצלו היו יקר המציאות, והותירוהו יחף ולבוש אך בחלק מבגדיו. כך המשיך רבי משה לייב את דרכו, בקושי רב, כשכפות רגליו נפצעות ונחבלות במכשולי הדרך.

לאחר שעות ארוכות של צעידה מייגעת ומשברת נפש, הגיע סוף סוף אל בית הרבי הקדוש הי'ת עין, שכבר ישב וסעד את סעודת המפסקת, זמן מועט לפני פרוס היום הקדוש.

תשוש וחלש התיישב רבי משה לייב בשולחנו של הצדיק, נושף ומתנשף. רבי אברהם דוב בער היה באמצע אכילת צלחת מרק, באכילה של מצווה של יום התשיעי, ונותרו בצלחת שלוש-ארבע כפות מרק.

קירב הצדיק את הצלחת לפניו תלמידו אוהבו ויאמר:

"נו, משה לייב, העס!" [נו משה לייב, אכול!]

אכל ר' משה לייב את שיירי הקדוש וגעמ את הצלחת כולה, והנה דבר פלא התרחש באותה עת. כוחות מחודשים וחיות רעננה פשטה ומילאה את ר' משה לייב, וייעשה לאיש אחר ממש. ולימים ושנים העיד באוזני בניו וצאצאיו:

"על אף כל היגיעות והנדודים הקשים שחוויתי באותו ערב יום הכיפורים - בכל זאת מעולם לא היה לי צום קל כמו בשנה ההיא!..."

לרגל הילולת הרה"ק פועל ישועות בקרב הארץ **רבי אברהם דוב בער ב"ר דוד מאוריטש בעל הי'ת עין** זי"ע ועכ"א.

פעמים רבות היה יוצא החסיד **ר' משה לייב העלר** למסע הארוך והמפרך מביתו בטבריה אשר בבקעת הגליל התחתון, אל עיר הקודש צפת בירת הגליל העליון, היושבת בראש ההרים ונישאת על הגבעות הרמות.

לא קל היה המסע מטבריה לצפת, וחזור. הולכי הדרך שמעטים היו, עשו את דרכם על גבי פרדות ופילסו את הליכתם המייגעת בוואדיות תלולים וצרים, בין צורי סלעים, הרים ובקעות. אם בדרך 'נחל עמוד' לכיוון החאן האדום; אם מינחל עכבר'ה וחצייתו של 'וואדי חמרה' לעבר שכונת 'חארת אל כראד'; אם בדרך השלישית והוותיקה מכולם, מחאן ג'וז' יוסף שעל יד עמיעד, דרך רכס זרים, ומשם בואכה אל אותו 'וואדי חמרה'. הצד השווה שבכולן, שהבריות ממעטות לצעוד בהן מפאת המאמץ והסכנה הכרוכה בכך.

חסיד מופלג בתורה ויראה היה רבי משה לייב העלר, אחיו של הגה"ק הנודע רבי שמואל העלר רבה של צפת. בלובלין שבפולין בשנת תקע"ה נולד, לאביו ר' ישראל וליאמו מרת פייגא (בת הרה"ק בעל 'יושר דברי אמת' זי"ע). בשנת תקע"ז, בהוראת רבם החוזה הקדוש מלובלין, עלו אביו וקנו - אבי אביו - הגה"ק רבי אברהם פרץ וכל משפחתם לארה"ק והתיישבו בצפת, שם נעשה ר' משה לייב לתלמידו של הגה"ק רבי עמרם ראזענבוים חסידא אבדק"ק אירשא-מאדע, שלקחו כחתן לבתו.

על גודל שקידתו בתורה ופרישותו העצומה של רבי משה לייב מסופר, כי באחד הלילות הכינה לו רעייתו הצדקנית תבשיל מרק ובתוכו חתיכת בשר שיאכלנו. הניחה את הצלחת המהבילה לפניו, בכדי שישעך את ליבו בגמר לימודו. למחרת כשנכנסה למטבח הופתעה לראות שהבשר עודנו במרק, ומאידך המטלית שניקו בה את הכלים חסרה ונעלמה. הלכה אפוא לברר אצלו האם אכל אתמול את הבשר, והשיב לה רבי משה לייב שאכל את הבשר אבל הוא היה קצת קשה... התברר שמרוב שקיעותיו בתורה ויראה, אכל את המטלית במקום את הבשר...

בכל נימי נשמתו כרוך היה ר' משה לייב אחר מורו ורבו, אשר התחבר אליו בעבותות של אהבה עזה. שואל היה את פיו כל דבר קטן כגדול, ולא היה זו כמלאו נימה ללא עצת קדשו וברכתו הטוהרה. הלא הוא הרבי **הקדוש רבי אברהם דוב בער מאוריטש**, 'ידע אווריטשע'ר'. הוא בעל הספר הקדוש הנודע **'בת עין'**, תלמיד הרה"ק רבי נחום מטשערנבול ורה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שעלה לארה"ק בשנת תקצ"א.

כתב סמיכה מיוחד ומופלא רשם הי'ת עין לתלמידו, אשר נשתמר עד עצם היום הזה בעצם כתב יד קדשו של הבת עין הק, זי"ל:

"להוי ידוע ש"ה הרבני וכו' הותיק מ"ה משה יהודא ליב נ"י מסר כמה סכינים קמאי ידידי ונמצאו יפים כדבעי לדעת, ע"ז באתי עה"ח נאו' אברהם דוב מאוריטש יושב בעה"ק צפתובב"א"

סיפורנו התרחש באחת השנים בערב יום הכיפורים. נוהג היה רבי משה לייב בכל שנה ושנה, להשכים קום מבעוד לילה ולהתייצב למלאכת שחיטת עופות הכפרות של בני העיר צפת, ומיד בגמר מלאכתו היה מתפלל שחרית, ותיכף אחר כך ממזר לטבול במקווה, לובש בגדי שבת ויוצא לדרך הארוכה לעבר צפת, לחסות בצילו

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: מהי העצה להגיע לשמחה?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלושה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח.

את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת וישלח

הזוכה לפרשת חיי שרה: שלמה ציטרין, בני ברק

אוצרות ומשגים

הרה"ק רבי אברהם דב - הפת עין זי"ע

ארץ הקדש בתוך כשלושה שבועות בלבד. בצפת היה הרבי לאביהם אוהבם של דרי המקום ועמד לעזרתם בימי קשי, כמו בעת הרעש הגדול, כ"ד טבת תקצ"ז, ובימי רדיפות הערבים.

בעת רעייתו האדמה העזה בצפת, היה הרבי בעצומה של תפלת מנחה, ומיד קרא לכל הנוכחים לעמוד לצדו, ובעוד שבית הכנסת נהרס ונחרב ככל יתר בתי העיר, הרי שמקום עמדו של הצדיק נותר שלם וכל העומדים שם נצלו לחיים. ביום י"ב כסלו תר"א נפטר הרבי ונעם פטירתו נעצרה המגפה הקשה שהשתוללה עד אז בעיר.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

רבי אברהם דב ב"ר דוד בעל הפת עין, נולד בשנת תק"ך לאביו רבי דוד המגיד בעירה חמלניק, ובהגיעו לפרקו נשא לאשה את בת רבי נתן נטע מאוריטש תלמיד הבעל שם טוב הקדוש. הרבי היה תלמידם של רבי נחום מטשערנבול ורבי לוי יצחק מברדיטשוב. משך כארבעים שנה ברציפות פהן ברבנות העיר אווריטש, ולאחר מכן עבר לשמש קשש שנים בדיטומיה.

כל ימיו כסף הרבי לעלות ולחונן את עפרה של ארץ הקדש, כך שבשנת תקצ"א, לאחר שנפטר מהמגפה תלמידיו וגדולי הצדיקים בדור, עלה על אניה והפליג לארץ הקדש, כאשר בקפיצת הדרך הגיעה האניה לחופי

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

גמר מלאכת השלמת בית רבינו על כל היכליו

בימים אלו נרשמה התקדמות מרשימה וגמר מלאכת כלל אגפי היכלי מתחם בית רבינו, בהדר ויופי, לרווחת העולים לפקוד את קרתא דשופריא לודמיר, להיכנס ולבוא לציון רבינו הקדוש 'כמו בחיים חיותו'. ובתוספת גמר הקמת היכלי 'דעם רעבינס זאלי' אשר במתחם 'בית רבינו'. האולם הגדול ורחב הידיים תם ונשלם בימים אלו בחסדי ה', ובמקום מתבצעות גימורים אחרונים. האולם המפואר ורחב הידיים עומד כבר על תילו והדרו, ולקראת השבת ההיסטורית הקרבה פרשת שמות, בשילוב מעמד האדיר להכנסת ספר התורה, ייחנך המקום בס"ד למען המוני אחינו בית ישראל פוקדי קרתא דשופריא לודמיר, ותערכנה בו התפילות וההתעודיות. פטרון הקמת ידעם רבינס זאלי הלא הוא ידידנו הדגול והנעלה הרה"ח ר' חיים דוד גרוסמן שליט"א, צאצא הרה"ק רבי יצחק

העבודות בדעם רעבינס זאלי